Sent Liunart de Noublat

Autor:
Data de publicació: 21-07-2018

Saint-Léonard-de-Noblat () és una comuna del departament de l'Alta Viena a la regió de Nouvelle-Aquitània, a l'oest-centre de França.

Els seus habitants s'anomenen Miaulétous i Miaulétounes 1,2(en occità Miauletons, Miauletonas). Segons la tradició, aquest nom prové del meow3 (Milà, en occità Limousin) que s'hauria allotjat al campanar de la col·legiata de Saint-Léonard, inscrita als Camins de Santiago de Compostel·la, a la llista del Patrimoni Mundial de la UNESCO.

Per als articles amb el mateix nom, vegeu Saint-Léonard i Saint Léonard de Noblat.

Saint-Léonard-de-Noblat

El Vienne a Pont-de-Noblat, cases antigues.

Escut d'armes

Logo

Administració

País
França

Regió
Nouvelle-Aquitaine

Departament
Alta Viena

Barri
Limoges

Intercomunicació
Communauté de communes de Noblat
(escó)

Mandat d'Alcaldia

Alain Darbon
2020-2026

Codi postal
87400

Codi Comú
87161

Demografia

Gentilé
Mèu

Població municipal

4.385 habitants (2019)

Densitat
79 hab./km2

Geografia

Coordenades
45° 50? 18" Nord, 1° 29? 29" Est

Altitud
Mín. 250 m Màx. 444 m

Àrea
55,59 quilòmetres 2

Tipus
Comuna rural

Unitat urbana
Saint-Léonard-de-Noblat
(poble aïllat)

Zona d'atracció
Llemotges
(comuna de la corona)

Eleccions

Departamental
Cantó de Saint-Léonard-de-Noblat
(seu central)

Legislatiu
Primera circumscripció

Localització

Geolocalització al mapa: França

Saint-Léonard-de-Noblat

Veure el mapa topogràfic de França
Veure el mapa administratiu de França
Veure en el mapa topogràfic de l'Alta Viena
Veure el mapa administratiu de Nouvelle-Aquitaine

Enllaços

Lloc web
ville-saint-leonard.fr

modificar

Saint-Léonard-de-Noblat () és una comuna del departament de l'Alta Viena a la regió de Nouvelle-Aquitània, a l'oest-centre de França.

Els seus habitants s'anomenen Miaulétous i Miaulétounes 1,2(en occità Miauletons, Miauletonas). Segons la tradició, aquest nom prové del meow3 (Milà, en occità Limousin) que s'hauria allotjat al campanar de la col·legiata de Saint-Léonard, inscrita als Camins de Santiago de Compostel·la, a la llista del Patrimoni Mundial de la UNESCO.

Resum

Geografia
Localització

Ubicació de Saint-Léonard-de-Noblat a Haute-Vienne.

Onzena ciutat d'Haute-Vienne, en nombre d'habitants, s'estén a la riba nord del Vienne a 20 km a l'est de Llemotges. Deu el seu nom a l'ermità Leonardo, patró dels presoners i de les dones embarassades. Va ser fundada a l'edat mitjana al voltant de la seva tomba. La comuna de Saint-Léonard (5.559 ha) està formada principalment per l'altiplà, amb el subsòl gneissic, dominant la riba dreta del Vienne. Tant als extrems est com oest, sorgeixen dos blocs de granit. El relleu s'eleva a uns 300-400 m en una ondulació de turons i valls, fortament tallats per les valls del Vienne (molt abruptes) i els seus afluents, el Tard o el Galamache. Els paisatges alternen harmoniosament boscos (1.029 ha), prats i camps (el blat de moro domina avui dia). El clima és degradant de l'ambient atlàntic, amb matisos ja pre-muntanyencs: relativament dur a l'hivern (mitjana de gener: 3 ° C) i molt humit (uns 1.000 mm de precipitació anual).

La ciutat de Saint-Léonard es troba a la RD 941 (ex-RN 141), que connecta Llemotges amb Clermont-Ferrand a través d'Aubusson. Es troba a 21 km de Llemotges, a 28 km de Bourganeuf i a 67 km d'Aubusson. Està connectada al nord, per la D 19, amb Châtenet-en-Dognon i Laurière, i per la D 39 amb Saint-Priest-Taurion i Ambazac. Al sud, la D 65 porta a Eyjeaux i Le Vigen, la D 7B Eybouleuf i Saint-Germain-les-Belles, i la D 39 Saint-Denis-des-Murs. Finalment, cap a l'est, la D 13 va a Eymoutiers o Peyrat-le-Château, i la D 109 a Moissannes i Saint-Junien-la-Bregère.

Comuns veïns

Comunes veïnes de Saint-Léonard-de-Noblat4

Le Châtenet-en-Dognon
Moissannes

Royères

Champnétery

La Geneytouse
Eybouleuf
Saint-Denis

Clima
El clima que caracteritza la comuna és qualificat, el 2010, com a "clima oceànic degradat de les planes del Centre i del Nord", segons la tipologia de climes de la França que llavors té vuit tipus principals de climes a la França metropolitana.5. El 2020, la comuna emergeix del tipus de "clima oceànic alterat" en la classificació establerta per Météo-France, que ara només té, a primera vista, només cinc grans tipus de climes a la França metropolitana. És una zona de transició entre el clima oceànic, muntanyenc i semicontinental. Les diferències de temperatura entre l'hivern i l'estiu augmenten amb la distància al mar. Les precipitacions són més baixes que al mar, excepte al voltant dels relleus6.

Els paràmetres climàtics utilitzats per establir la tipologia 2010 inclouen sis variables per a la temperatura i vuit per a la precipitació, els valors de les quals corresponen a la normal 1971-2000.Nota a peu de pàgina 1. Les set variables principals que caracteritzen el municipi es presenten al requadre següent.

Paràmetres climàtics municipals durant el període 1971-20005

Temperatura mitjana anual: 11,1 °C
Nombre de dies amb una temperatura inferior a ?5 °C: 4 dies
Nombre de dies amb una temperatura superior a 30 °C: 5,1 dies
Amplitud tèrmica anualNota a peu de pàgina 2 : 15,1°C
Totals anuals de precipitacióNota a peu de pàgina 3 : 1.064 mm
Nombre de dies de precipitació al gener: 13,4 dies
Nombre de dies de precipitació al juliol: 8 dies

Amb el canvi climàtic, aquestes variables han evolucionat. Un estudi realitzat el 2014 per la Direcció General d'Energia i Clima9 complementat amb estudis comarcals10 preveu que la temperatura mitjana augmenti i que les precipitacions mitjanes disminueixin, tot i que amb fortes variacions regionals. L'estació meteorològica de Météo-France instal·lada a la localitat i en servei des de 1997 fins a 2017 permet conèixer l'evolució dels indicadors meteorològics11. A continuació es presenta la taula detallada del període 1981-2010.

Estadístiques 1981-2010 i registres ST LEONARD NOBL (87) - Alt: 346 m 45° 49? 42" N, 1° 29? 42" E
Estadístiques establertes durant el període 1997-2010 - Rècords establerts per al període comprès entre l'01-06-1997 i el 30-12-2017

MesJan.Febrer.MarçAbrilMaigJunyJuliolAgostSetembre.Oct.Novembre.Desembre.any

Temperatura mínima mitjana (°C)
0,7
0,6
2,6
4,9

8,4
11,7
12,9
12,8
9,5
7,6
3,4
0,8
6,4

Temperatura mitjana (°C)
4,3
5,1
7,8
10,4
14,4
17,9
19,2
19,3
15,7
12,6
7,2
4,4
11,6

Temperatura mitjana màxima (°C)
7,9
9,5
13
16
20,3
24,1
25,5
25,7
22
17,5
11
8
16,7

Rècord de fred (°C)
data de registre
?11,7
13.01.03
-17,8
06.02.12
?12.9
01.03.05
-3,5
17.04.12
-1.9
06.05.02
2.6
04.06.01
4.6
17.07.00
2.8

29.08.98
-0,8
25.09.02
-5,5
30.10.97
-10.2
24.11.98
-13,6
24.12.01
?17,8
2012

Registre de calor (°C)
data rècord
18,5
05.01.99
24,1
15.02.98
26,8
14.03.12
29,4
30.04.05
32,6
30.05.01
37,8
27.06.11
38,8
16.07.15
39,8
12.08.03
34
12.09.16
29,8
12.10.01
24,2
08.11.15
19.2
17.12.15
39,8
2003

Precipitació (mm)
95,4
72,9
95,5
116,4
91,6
81,1
83,1
79,5
70,6
91,5
112,2
102,9
1 092,7

Font: "Fiche 87161002" [arxiu] [PDF], de donneespubliques.meteofrance.fr, editat el: 06/01/2022 en l'estat de la base de dades

Urbanisme

Tipologia

Saint-Léonard-de-Noblat és una comuna rural, perquè forma part dels municipis amb poca o molt baixa densitat, en el sentit de la xarxa de densitat municipal de l'INSEENota a peu de pàgina 4,12,13,14. Pertany a la unitat urbana de Saint-Léonard-de-Noblat, una unitat urbana monocomunal.15 de 4.554 habitants el 2017, constituint un municipi aïllat16,17.

A més, la comuna forma part de la zona de captació de Llemotges, de la qual és una comuna de la corona.Nota a peu de pàgina 5. Aquesta àrea, que inclou 127 municipis, es classifica en àrees de 200.000 a menys de 700.000 habitants.18,19.

Ús del sòl

Mapa d'infraestructures i usos del sòl del municipi l'any 2018 (CLC).

La coberta del sòl del municipi, tal com mostra la base de dades europea de cobertura biofísica de sòl Corine Land Cover (CLC), està marcada per la importància de les terres agrícoles (72,8% el 2018), una proporció idèntica a la de 1990 (72,9%). El desglossament detallat el 2018 és el següent: pastures (52,6%), boscos (22,8%), zones agrícoles heterogènies (18,9%), zones urbanitzades (4,3%), terres cultivables (1,3%), aigües interiorsNota a peu de pàgina 6 (0,1 %)20.

L'IGN també proporciona una eina en línia per comparar l'evolució al llarg del temps dels usos del sòl del municipi (o territoris a diferents escales). Diverses èpoques són accessibles en forma de mapes o fotos aèries: el mapa de Cassini (segle xviii), el mapa de personal (1820-1866) i el període actual (1950 fins a l'actualitat)Mapa 1.

Principals riscos

El territori del municipi de Saint-Léonard-de-Noblat és vulnerable a diversos riscos naturals: meteorològics (tempesta, tempesta, neu, fred extrem, onada de calor o sequera), inundacions, moviments de terres i terratrèmols (baixa sismicitat). També està exposat a dos riscos tecnològics, el transport de materials perillosos i la fallada d'una presa, i a un risc particular: el risc de radó21. Un lloc web publicat per la BRGM permet avaluar de manera senzilla i ràpida els riscos d'un immoble situat ja sigui pel seu domicili o pel nombre de la seva parcel·la22.

Riscos naturals

És probable que algunes parts del territori municipal es vegin afectades pel risc d'inundacions per rius desbordats, com el Vienne, el Maulde, les Alesmes i el Tard. El municipi va ser reconegut en estat de desastre natural pels danys causats per inundacions i esllavissades de fang els anys 1982, 1988, 1993, 1994 i 1999.23,21. El risc d'inundació es té en compte en el desenvolupament del territori del municipi a través del pla de prevenció del risc d'inundacions (PPRI) del "Vienne à Saint-Léonard-de-Noblat", aprovat el 12 de novembre de 200924.

Mapa de les zones de risc de contracció-inflor dels sòls argilosos de Saint-Léonard-de-Noblat.

La commune est vulnérable au risque de mouvements de terrains constitué principalement du retrait-gonflement des sols argileux25. És probable que aquest perill causi danys importants als edificis en cas d'alternança de períodes de sequera i pluja.26. El 17% del terme comunal es troba en risc mitjà o alt (27% a nivell departamental i 48,5% a nivell metropolità nacional)Mapa 2. Des de l'1 d'octubre de 2020, en aplicació de la llei MOMENTUM, s'imposen diverses restriccions als venedors, propietaris de projectes o constructors d'immobles situats en una zona classificada com a risc mitjà o alt.Nota a peu de pàgina 7,27.

El municipi va ser reconegut en estat de desastre natural pels danys causats pels moviments de terres el 199921.

Risc tecnològic
La comuna també es troba aigües avall de la presa de Vassivière, una estructura de classe A.Nota a peu de pàgina 8 situat al departament de Creuse, al Maulde. Com a tal, és probable que es vegi afectat per l'ona de submersió després de la ruptura d'aquesta estructura.29.

Risc específic
En diverses parts del territori nacional, el radó, acumulat en determinats habitatges o altres locals, pot constituir una font important d'exposició de la població a radiacions ionitzants. Segons la classificació del 2018, la comuna de Saint-Léonard-de-Noblat es classifica a la zona 3, és a dir, una zona amb un potencial de radó important.30.

Toponímia

Aquest apartat està buit, insuficientment detallat o incomplet. La teva ajuda és benvinguda! Com ho faig?

Durant la Revolució Francesa, la comuna va rebre el nom de Léonard-sur-Vienne i Tarn-Vienne31.

Història

St. Leonard's es troba a la Via Lemovicensis.

Molt abans de la conquesta romana, una important ruta que unia Bourges amb Bordeus travessava el Vienne en un lloc anomenat - avui - Noblat. Era un gual. A pocs quilòmetres aigües amunt (límit comunal amb St Denis-des-Murs), hi ha rastres de l'imponent oppidum gal de Villejoubert, lloc fortificat de la tribu de Lemovics. Va ser a Noblat (que vindria de nobiliacum, "lloc noble" (és a dir, sota un senyor), que va néixer el primer poble. Un pont, probablement de fusta, reforçava el gual original. Un primer castell es va construir al voltant de l'any 1000 a l'alçada que domina el revolt de la Vienne. Hi ha un túmul i una rasa al bell lloc anomenat "Roure de Clovis". Poc després, al bosc anomenat Pauvain, l'actual ciutat es va desenvolupar al voltant del primer santuari, i es va convertir així en una etapa important del "Camí Limousin" de la carretera de Compostel·la. El senyor de la ciutat, el bisbe de Llemotges, va construir un castell prop de la Col·legiata, iniciat cap al 1100.

El Vienne a Pont-de-Noblat, amb l'església al peu del roure de Clovis.

Rètol de Sant Lleonard exposat a la col·legiata de Saint-Léonard.

Leonardo, segons la tradició i el relat imaginari de la seva vida escrit al segle XI, hauria nascut en una família d'oficials de la cort del rei Clovis, a finals del segle v. Hauria tingut com a padrí, aquest rei dels francs i com a confessor el bisbe de Reims, Sant Remi. Al principi, va obtenir el privilegi de visitar els presoners i fer-los alliberar. La seva fama va créixer, se li van oferir alts càrrecs que es va negar, preferint abandonar la cort per convertir-se en deixeble de Crist. Va anar a Micy a Orleans i es va quedar un temps amb el seu germà Liphar i Saint Maximin (Sant Mesmin). Després, continuant el seu camí cap al sud, es va aturar per instal·lar la seva ermita, no gaire lluny de Llemotges i la tomba de Sant Marcial, al bosc de Pauvain, a l'altiplà que domina el Vienne. Durant una estada del rei d'Aquitània (aquest rei podria ser Thierry I, fill de Clovis) va venir a caçar en aquest lloc, la reina, arribada al final del seu embaràs, no va poder donar a llum al seu fill. Sant Lleonard va intercedir en el seu nom amb Déu i va obtenir l'alliberament de la mare i la vida salvadora del nen. El rei, en agraïment, li va oferir molts regals que va rebutjar. Només va acceptar el territori del bosc que el seu ruc podia delimitar en 24 hores. Va construir un oratori en honor a la Mare de Déu i Sant Remi. A poc a poc molta gent el va anar a veure i els presoners, alliberats per la seva intercessió, li van demanar asil. Sant Lleonard va morir el 6 de novembre i va ser enterrat a la capella que havia fundat (coneguda com "La nostra Senyora sota els arbres"). S'invoca per l'alliberament dels presos i contra l'esterilitat de les dones.

El culte a Sant Lleonard es va estendre ràpidament per tota la cristiandat: la seva tomba es va convertir en un lloc de pelegrinatge on acudien els fidels. Molts il·lustres van venir a resar a la tomba de l'ermità:

Bohemond, príncep d'Antioquia (el 1106);
Ricard el Lleó (c. 1197);
Carles VII i el Dauphin, el futur Lluís XI (el 1438);
Elionor d'Àustria, esposa de Francesc I (el 1541);
el príncep de Condé (el 1620);
Anna d'Àustria li va agrair el naixement de Lluís XIV ;
La tsarina Alexandra, esposa de Nicolau II, va fer que algú enviés a resar a la tomba de Sant Lleonard, pel naixement del tsarevich Nicolau.

Article principal: Léonard de Noblat

A partir del segle XI es desenvolupa el pelegrinatge; Així, el 1105, per vetllar per les relíquies i acollir els pelegrins, els clergues es van organitzar per formar un col·legi. Des del segle XII, la ciutat està envoltada de séquies i imponents muralles. Es formen dos districtes diferenciats: el barri religiós i administratiu al voltant de la col·legiata, amb l'hospital i la casa de poble; El barri de comerciants al voltant de Les Halles. El 1183, bandes armades, els Paillers, la van assolar. Uns anys més tard, va ser ocupada pels brabancons. John Landless, rei d'Anglaterra, va entrar al capdavant del seu exèrcit el 1214. Durant el segle XIII, els reis de França donaran privilegis als habitants de la ciutat; Així, elegeixen, cada any, vuit cònsols. Per carta patent de setembre de 146132 i de 9 d'octubre de 147033, Lluís XI confirmà els privilegis de la ciutat. El 1576, els calvinistes, que volien profanar les relíquies de Sant Lleonard, van ser expulsats pels habitants de la ciutat. Després de la Reforma, es van establir molts convents: els Recollets el 1594, les Filles de Notre-Dame el 1652. Es van fundar tres confraries de penitents: els Penitents Blancs, els Penitents de Fulla Morta i els Penitents Blaus. La Revolució Francesa va intentar substituir el nom de la ciutat pel de Tard-Vienne, però molt ràpidament va reaparèixer el nom de Saint-Léonard-de-Noblat.

Avui, la ciutat és coneguda per les seves fàbriques de porcellana. És reconegut com el bressol de la raça de bestiar Limousin. També va donar nom a una varietat de castanyes que s'ha tornat molt rara: el cap roig de Saint-Léonard.

El nom dels habitants, el Miaulétous (plural occità en s, en cap cas el femení pot estar en - "tounes"), podria provenir d'un nom d'ocell ("la miaula", en occità de Limousin, és l'estel, petit rapinyaire). No obstant això, són els corbs, i els jackdaws, els que poblen el campanar de la col·legiata. Però des de quan els jackdaws "meow"? Més aviat es pensa que podria tractar-se d'una deformació del diminutiu occità "liauneton" (pronunciat "tou"), o "petit Leonard", convertit en "niauleton" (inversió de les dues consonants molt comuna en la llengua limousina).

Va ser la ciutat principal del districte de 1790 a 1795.

Va ser a Saint-Léonard-de-Noblat on la primera caiguda en paracaigudes d'armes en benefici de la Resistència a la França ocupada va tenir lloc el 13 de juny de 1941.

Els templers i els hospitalers
El poble de Mortessagne, una antiga casa templera34,35 després de la devolució dels béns de l'Orde del Temple, es va convertir en membre de l'Hospitaler Prioral de Bourganeuf36

Política i administració
Govern municipal

Aquest apartat està buit, insuficientment detallat o incomplet. La teva ajuda és benvinguda! Com ho faig?

Tendències polítiques i resultats

Article relacionat: Eleccions municipals de 2014 a Haute-Vienne.

Aquest apartat està buit, insuficientment detallat o incomplet. La teva ajuda és benvinguda! Com ho faig?

Llista d'alcaldes

Llista de successius alcaldes

PeríodeIdentitatEtiquetarQualitat

Novembre de 1886
Maig de 1888
Simon Voisin

Maig de 1888
Abril de 1890
Jordi Seidenbinder

Brewer

Abril de 1890
Maig de 1892
Simon Voisin

Les dades que falten s'han de completar.

Maig de 1900
Setembre de 1909
(mort)
Jules Tourgnol
Radical-socialista
Rector del Col·legi
Diputat d'Haute-Vienne (1898 ? 1909)Conseller General del cantó de Saint-Léonard-de-Noblat (1898 ? 1909)

Novembre de 1909
Desembre de 1919
Constant d'Aristide

Desembre de 1919
Maig de 1929
Adrien Pressemane
IWSO
Pintor ceramista Membre del Parlament per Haute-Vienne (1914 ? 1928)Conseller general del cantó de Saint-Léonard-de-Noblat
(1909 ? 1928)

Maig de 1929
Desembre de 1940
Lluís Valadas
IWSO
Conseller general del cantó de Saint-Léonard-de-Noblat (1928 ? 1940)

Desembre de 1940
Setembre de 1944
Víctor Gandois

Setembre de 1944
Maig de 1945
Jean-Baptiste Campanaud

Maig de 1945
Desembre de 1945
(dimissió)
Lluís Valadas
IWSO
Conseller general del cantó de Saint-Léonard-de-Noblat (1945 ? 1949)

Desembre de 1945

Març de 1977
René Barrière
SFIO
llavors PS
Metge
General Conseller del Cantó de Saint-Léonard-de-Noblat (1949 ? 1973)

Març de 1977
Juny 1995
Claude Andrieu
PS
Diputat per Alain Rodet (1981-1986)

Juny 1995
Març 2001
Jean-Paul Bardon
PS
Conseller general supervisor
del cantó de Saint-Léonard-de-Noblat (1991 ? 2004)

Març 2001
Març 2014
Christine Riffaud37
DVG

Març 2014
En curs
Alain Darbon
PS
Professor
Conseller Regional de Nouvelle-Aquitaine (2015 ?)President del CC de Noblat (2015 ?)

Reelegit per al mandat 2020-2026

Les dades que falten s'han de completar.

Agermanament

Drusenheim (França) a Alsàcia.
Romania: B?le?ti.

La població i la societat
Demografia
Amb 4.385 habitants en l'últim cens del 2019, Saint-Léonard és l'11a ciutat del departament en termes de població, i ocupa el 17è rang regional.

La població ja s'estimava en uns 4.000 habitants al voltant de 1680, després gairebé 5.000 el 1740. Aquest total era elevat per a l'època, convertint Saint-Léonard en la 2a ciutat de Limousin (amb prou feines hi havia més de 20.000 habitants a Llemotges). Fa 300 anys vivien en l'actual territori comunal 4.850 habitants, dividits en quatre parròquies. Aquest nombre és força comparable a l'actual. La població es distribuïa de la següent manera:

Parròquia de Saint-Étienne (la major part de l'actual comuna): uns 4.170 habitants;
Parròquia de Saint-Michel (districtes sud-orientals de la ciutat): 260 habitants;
Parròquia de Saint-Martial ("Sent Marsaut", pont de Noblat, marge esquerre): 260 habitants;
Parròquia de Notre-Dame-de-La-Chapelle: 160 habitants.

L'evolució del nombre d'habitants es coneix a través dels censos de població realitzats a la comuna des de 1793. Des de l'any 2006, les poblacions jurídiques dels comuns són publicades anualment per l'INSEE. El cens es basa ara en una recopilació anual d'informació, que abasta successivament tots els territoris comunals durant un període de cinc anys. Per als municipis de menys de 10.000 habitants, cada cinc anys es realitza una enquesta censal que cobreix tota la població, mentre que les poblacions jurídiques dels anys intermedis s'estimen per interpolació o extrapolació.38. Per al comú, el primer cens exhaustiu sota el nou sistema es va fer el 2004.39.

L'any 2019, la comuna tenia 4.385 habitantsNota a peu de pàgina 9, un 5,29% menys respecte al 2013 (Haute-Vienne: ?0,93%, França excloent Mayotte: +2,17%).

Canvi de població[modifica]

17931800180618211831183618411846185 1

6 832
4 815
5 390
5 865
5 705
6 036
5 680
6 117
6 173

Canvi de població[modifica], continuat (1)

18561861186618721876188118861891896

6 184
6 196
6 320
6 011
5 989
6 160
6 038
5 981
5 630

Canvi de població [modifica], continuat (2)

19011906191119211926193119361946 1954

5 851
5 985
6 443
5 615
5 990
6 016
5 754
5 792
5 941

Canvi de població[modifica], continuat (3)

19621968197519821990199920042006 2009

5 676
5 709
5 457
5 275
5 024
4 764
4 667
4 634
4 665

Canvi de població [modifica], continuat (4)

20142019-------

4 636
4 385
-
-
-
-
-
-
-

De 1962 a 1999: població sense doble comptatge; per a les següents dates: població municipal.
(Fonts: LDH/EHESS/Cassini fins al 199931 després INSEE des de 200640.)

Histograma del canvi demogràfic

Ensenyament
La comuna depèn de l'Acadèmia de Llemotges. Els alumnes de la ciutat comencen la seva escolarització a l'escola primària pública del comú, que té 211 alumnes.41. Aquests estudiants també tenen l'oportunitat de continuar els seus estudis a la Cité Scolaire Bernard Palissy situada dins de la comuna. Aquest complex escolar inclou una universitat42, un institut43 i un internat per a estudiants de secundària i secundària.

Esdeveniments culturals i festes

Aquest apartat està buit, insuficientment detallat o incomplet. La teva ajuda és benvinguda! Com ho faig?

Biennal de Pintura i Escultura Contemporànies

Salut
El comú compta amb diversos professionals sanitaris (metges, farmàcies, dentistes, etc.). L'hospital intercomunal de Monts et Barrages ocupa un lloc important al poble. Inclou una clínica i una residència d'avis. Un laboratori d'anàlisi mèdica també és present a Saint-Léonard de Noblat44.

Esportiu
El municipi disposa de diversos complexos esportius i instal·lacions (zona Aqua'Noblat, pavelló poliesportiu, gimnàs municipal, etc.)45.

Mitjans
El cinema "Le Rex" té el seu lloc dins del poble. Consta de 190 escons. Des del 2013 s'hi projecten pel·lícules en 3D46.

Cultes

Aquest apartat està buit, insuficientment detallat o incomplet. La teva ajuda és benvinguda! Com ho faig?

Economia
Porcellana
A principis del segle xix (1823 precisament), la indústria de la porcellana es va establir a Saint-Léonard. Encara hi ha fàbriques de porcellana (els Établissements Coquet o Carpenet).

Massapà
Una altra especialitat de la ciutat, el massapà de Saint-Léonard és una mena de macarró47,48.

Cuir
La ciutat també té el saber fer de la pell. Encara hi ha una "rue des Tanneries", ja que antigament hi havia una "rue de la Piale" (per pelar, adober). La fabricació de cada sabata de luxe J.M. Weston comença a Saint-Léonard-de-Noblat (adoberia coneguda com el "Moulin Follet", al riu Le Tard). Periòdicament s'organitzen visites.

Indústria, comerç i serveis
Saint-Léonard és sobretot un petit centre terciari, la gran majoria d'indústries han tancat en els últims trenta anys (sabates, papereria, fusta). Aquí trobareu tots els comerços i serveis públics bàsics, especialment en l'àmbit de l'educació, la sanitat o els equipaments.

Cultura i patrimoni local
Llocs i monuments
La col·legiata

Col·legiata de Saint-Léonard.

La tomba de Sant Lleonard.

La col·legiata de Saint-Léonard49, que data dels segles xi i xii, està dedicada a Sant Lleonard, és una obra mestra de l'art romànic limusí. La seva arquitectura es va anar modificant amb el pas del temps. Forma part del Patrimoni Mundial de la Humanitat sota les Rutes de Santiago de Compostel·la.

El campanar: és un exemple molt bonic d'un campanar anomenat "Limousin". Descansa sobre un porxo obert a dues vessants i decorat amb capitells. Consta de 4 plantes quadrades, rematades per dues plantes octogonals.
Tomba de Sant Lleonard: situada a l'interior de l'església, a la creu sud, està coronada per la cadena del seu presoner. La tradició diu que les dones que volen casar-se i procrear vénen a tocar el pany.

Altres monuments notables

Església del priorat d'Artige aux Moines de Saint-Léonard-de-Noblat.
Església de Saint-Martial de Saint-Léonard-de-Noblat.
Església de Saint-Martin de Saint-Léonard-de-Noblat. Està catalogat a l'Inventari General del Patrimoni Cultural50.
L'antic hospital de pelegrins té portes dels segles XIII, xiv i xvii.
El convent de les filles de Notre-Dame: antic convent del segle xvii, ha estat convertit en gendarmeria i presó (principis del segle xx), avui en casa rural - centre social. També s'hi troba el Museu Gay-Lussac.
La torre rodona i la torre quadrada de la place de la République.
La casa dels Cònsols.
L'antic priorat d'Artige51 En territori de la comuna s'ha conservat la seva església i part del claustre.

Barri del molí d'aigua a la Vienne.

El pont de Noblat (segle xiii), creuant el Vienne.

Museus
Museu Gay-Lussac
Situat sota les arcades de la casa rural, al centre de la ciutat, aquest museu municipal està dedicat a Gay-Lussac (1778-1850), químic nascut a Saint-Léonard de Noblat52.

HistoRail

Article relacionat: HistoRail.

El viaducte ferroviari al llarg de la Vienne.

HistoRail53 és un museu del ferrocarril.

El Moulin du Got

Article principal: Moulin du Got

Situat a la confluència dels rius Vienne i Tard, el Moulin du Got, creat el 1522, va fabricar paper de drap (fet de cànem, lli i cotó) fins a la Segona Guerra Mundial. Abandonat, com tots els altres molins del Limousin, va ser reformat i rehabilitat per reobrir el 2003. Produint fulls de paper de nou, el Moulin du Got també és un museu54,55.

Saint-Léonard-de-Noblat i el cinema
Pel·lícules de televisió rodades totalment o parcialment a Saint-Léonard-de-Noblat:

Un matí vermell56 (1982) - director: Jean-Jacques Aublanc ;
Companys57 (2006) - director: François Luciani ;
Un village français (2009) - director: Phillippe Triboit ;
Le Grand Georges (2013) - director: François Marthouret.

Personalitats vinculades a la comuna

François Arbellot, (1816-1900), sacerdot, escriptor, historiador i arqueòleg francès, membre llavors president (el 1871) de la Societat Arqueològica i Històrica de Limousin nascut i mort a Saint Léonard de Noblat.
El general Pierre Dunoyer de Segonzac, (1906-1968) lluitador de la resistència i fundador de l'Escola Nacional d'Executius d'Urage va passar part de la seva infància a Saint Léonard de Noblat58.
André Dulery de Peyramont (1804-1880)
Aymerigot (o Mérigot) Marchès (Marcheix) (c. 1360-1391)
Simon François Gay de Vernon dit Gayvernon, (1760-1822), enginyer oficial llavors baró de l'Imperi, professor de fortificacions a l'École Polytechnique.
Léonard Honoré Gay de Vernon, conegut com a Gay Vernon, va néixer el 6 de desembre de 1748 a Saint-Léonard-de-Noblat i va morir el 22 d'octubre de 1822 a Moissannes.
Joseph Louis Gay-Lussac (1778-1850): químic i físic, hi va néixer el 6 de desembre de 1778. També va descobrir el bor.
Jean-Baptiste Daniel de Lamazières (6 de març de 1812 - 24 d'octubre de 1906) va ser el primer diputat republicà per Haute-Vienne, el 1848.
Denis Dussoubs, conegut a través del relat de Victor Hugo de la seva mort a les barricades el 1851.
Jules Tourgnol (18 de juny de 1833, Saint-Léonard-de-Noblat - 29 de setembre de 1909, París) fou un polític francès.
Adrien Pressemane, alcalde (1919-1929) i diputat socialista (1910-1928).
Daniel-Henri Kahnweiler (1884-1979), escriptor i col·leccionista alemany, que va impulsar el moviment cubista i va descobrir, entre d'altres, Pablo Picasso i Georges Braque, es va refugiar a Saint-Léonard durant la guerra.
Philippe de Vomécourt (1902-1964)
Jean Malavergne, conegut sota el peudonym de Jan Mara (1912-1992), nascut a la comuna, caricaturista i cartellista.
Serge Gainsbourg (1928-1991) que llavors es deia Lucien Ginzburg, va passar durant l'Ocupació, el 1944, sis mesos de la seva adolescència a la comuna, en internat de segona classe a l'institut local, inscrit sota el pseudònim de Lucien

Guimbard per escapar de la persecució antisemita alemanya.59.
Raymond Poulidor, nascut el 15 d'abril de 1936 a Masbaraud-Mérignat és Miaulétou per adopció. Va morir a la comuna el 13 de novembre de 2019.
Louis Longequeue, nascut el 30 de novembre de 1914 a Saint-Léonard-de-Noblat
Lucien Rougerie, pioner de l'aviació.
El filòsof Gilles Deleuze (1925-1995), està enterrat al cementiri de la ciutat.
L'actriu membre de la Comédie-Française Clémentine Jouassain va néixer allà el 3 de desembre de 1829

Heràldic
Atzur amb ferros de presoner de plata col·locats al davant acompanyats de tres flors-de-lis d'or.

Els ferros del presoner fan referència a sant Lleonard, que és el patró dels presoners. Els fleurs-de-lys tenen dos orígens segons les fonts:

L'ermità Leonard provindria d'una família reial. Aquesta referència fa referència a la llegenda, que evoca un vincle amb la dinastia merovingia (segle VI). Aquesta hipòtesi no resisteix l'anàlisi, ja que els lliris van ser introduïts en les pràctiques reials pels capetians, 5 segles després.
Una reina amb dificultats per tenir fills hauria vingut a resar a Sant Lleonard. D'aquí potser la hipòtesi anterior (relat de l'alliberament de la reina franca a "Vida de Sant Lleonard"). El seu desig concedit, hauria concedit les tres flors-de-lis a la ciutat. Podria ser l'esposa de Lluís XIII, Anna d'Àustria (vegeu més avall).

Vegeu també
Bibliografia

Claude Andrault-Schmitt, Bernadette Barrière, Geneviève Cantié, Dominique Charpentier, Evelyne Proust i Martine Tandeau de Marsac, Saint-Léonard de Noblat, Llemotges, Presses universitaires de Llemotges, 2006, 36 p. (ISBN 978-2-91001642-5)
Louis Guibert, « La commune de Saint-Léonard de Noblat au xiiie siècle », in Bulletin de la Société archéologique et historique du Limousin, 1890, tom 37, p. 1-115 (llegir en línia) [arxiu]
Pierre Garrigou Grandchamp i Véronique Villaneau-Ecalle, Saint-Léonard-de-Noblat : études d'architecture civile, suplement del Butlletí monumental, t. 6, 2014, 72 p, (ISBN 978-2-901837-48-0).
Publicacions de l'associació Connaissance et sauvegarde de Saint-Léonard (fins ara: 64 n° del butlletí)
Revue d'histoire locale Mémoire d'ici (més etnològica i sociològica que les anteriors): 8 números del 2000 al 2004. L'associació va canviar de nom el 2004; ara es diu "Patrimonia".

Articles Relacionats

Comunes del departament de l'Alta Viena
Comunitat de comunes de Noblat
Estació de ferrocarril de Saint-Léonard-de-Noblat
Llista de comandàncies templeres de l'Alta Viena

Enllaços externs

En altres projectes de Wikimedia:

Saint-Léonard-de-Noblat, a Wikimedia Commons
Saint-Léonard-de-Noblat, on Wiktionary

Web de l'ajuntament [arxiu]
Web de l'oficina de turisme [arxiu]
Saint-Léonard-de-Noblat al web de l'Institut Geogràfic Nacional

Notes i referències
Notes i targetes

Notes

? Les normals s'utilitzen per representar el clima. Es calculen en 30 anys i s'actualitzen cada dècada. Després de les normals 1971-2000, es van definir les normals per al període 1981-2010 i, des del 2021, són les normals 1991-2020 les que són la referència a Europa i al món7.
? L'amplitud tèrmica anual mesura la diferència entre la temperatura mitjana de juliol i la de gener. Aquesta variable es reconeix generalment com un criteri de discriminació entre climes oceànics i continentals.
? Una precipitació, en meteorologia, és un conjunt organitzat de partícules d'aigua líquida o sòlida que cauen en caiguda lliure dins de l'atmosfera. La quantitat de precipitació que arriba a una porció determinada de la superfície terrestre en un interval de temps determinat s'avalua per la quantitat de precipitació, mesurada pels indicadors de pluja.8.
? Segons la zonificació de comunes rurals i urbanes publicada al novembre de 2020, en aplicació de la nova definició de ruralitat validada el 14 de novembre de 2020 en el comitè interministerial de ruralitats.
? La noció d'àrea de captació urbana va substituir a l'octubre de 2020 l'antiga noció d'àrea urbana, per permetre comparacions consistents amb altres països de la Unió Europea.
? Les aigües interiors es refereixen a totes les aigües superficials, generalment d'aigua dolça de l'aigua de pluja, que es troben a l'interior.
? A les zones classificades com a risc mitjà o alt, es requereixen diverses restriccions:

el venedor per informar el potencial comprador del sòl no urbanitzable de l'existència del risc RGA;
l'òrgan de contractació, en el marc del contracte celebrat amb el constructor per a l'obra, o amb el supervisor, l'elecció entre la realització d'un estudi de disseny geotècnic i el compliment de les tècniques constructives particulars definides per reglament;
al constructor de l'estructura que està obligat o bé a seguir les recomanacions de l'estudi de disseny geotècnic o bé a complir amb les tècniques constructives específiques definides per reglament.

? La classificació de les preses es basa en dos paràmetres: alçada i volum retingut28.
? Població municipal legal vigent el dia 1er gener 2022, anyada 2019, definits dins dels límits territorials vigents l'1er Gener de 2021, data de referència estadística: 1er Gener 2019.

Targetes

? IGN, "Evolució de l'ús del sòl de la comuna en mapes i fotos aèries antigues." [arxiu], el remonterletemps.ign.fr (consultat el 20 d'abril de 2021). Per comparar el canvi entre dues dates, feu clic a la part inferior de la línia divisòria vertical i moveu-la a la dreta o a l'esquerra. Per comparar dues targetes més, trieu les targetes de les finestres de la part superior esquerra de la pantalla.
? «Cartografia interactiva de l'exposició del sòl a la contracció-inflor de l'argila» [arxiu], sobre infoterre.brgm.fr (consultat el 9 d'octubre de 2022)

Referències

? «Nom dels habitants» [arxiu], el www.habitants.fr (consultat el 22 de juliol de 2010).
? L'editor, "Saint-Léonard - Journées nationales de l'architecture: Saint-Léonard "vol ser un camp d'experimentació" [arxiu], el www.lepopulaire.fr, 21 de setembre de 2016 (consultat el 26 de juliol de 2020).
? Diccionari toponímic de l'Alta Viena. Yve Lavalade, 2000. ed. L. Souny
? Mapa de l'IGN sota Geoportal
? Revenir plus haut en?:Ha i b Daniel Joly, Thierry Brossard, Hervé Cardot, Jean Cavailhes, Mohamed Hilal i Pierre

Wavresky, « Les types de climats en France, une construction spatiale », Cybergéo, revue européenne de géographie - European Journal of Geography, no 501, de 18 de juny de 2010 (DOI https://doi.org/10.4000/cybergeo.23155, llegit en línia [arxiu], consultat el 24 de juliol de 2021)
? "Clima a la França metropolitana" [arxiu], el http://www.meteofrance.fr/ [arxiu], 4 de febrer de 2020 (consultat el 24 de juliol de 2021)
? 2021: notícies normals per qualificar el clima a França [arxiu], Météo-France, 14 de gener de 2021.
? Glossari – Precipitació [arxiu], Météo-France
? « El clima de França a xxie segle - Volum 4 - Escenaris regionalitzats: edició 2014 per a la França metropolitana i les regions d'ultramar » [arxiu], a https://www.ecologie.gouv.fr/ [arxiu] (consultat el 12 de juny de 2021).
? [PDF]"Observatori Regional d'Agricultura i Canvi Climàtic (Oracle) - Nouvelle-Aquitaine" [arxiu], el nouvelle-aquitaine.chambres-agriculture.fr 2018 (consultat el 24 de juliol de 2021)
? «Job description 87161002» [arxiu] [PDF], el donneespubliques.meteofrance.fr (consultat el 29 de gener de 2022)
? «Tipologia urbana/rural» [arxiu], sobre www.observatoire-des-territoires.gouv.fr (consultat el 5 d'abril de 2021).
? «Rural commune - definition» [arxiu], a la pàgina web de l'INSEE (consultat el 5 d'abril de 2021).
? "Understanding the density grid" [arxiu], el www.observatoire-des-territoires.gouv.fr (consultat el 5 d'abril de 2021).
? «Unitat Urbana 2020 de Saint-Léonard-de-Noblat» [arxiu], en https://www.insee.fr/ [arxiu] (consultat el 5 d'abril de 2021).
? «Base d'unitats urbanes 2020» [arxiu], el www.insee.fr 21 d'octubre de 2020 (consultat el 5 d'abril de 2021).
? Vianney Costemalle, "Sempre més habitants en unitats urbanes" [arxiu], el insee.fr 21 d'octubre de 2020 (consultat el 5 d'abril de 2021).
? «Llista de municipis que componen l'àrea de captació de Llemotges» [arxiu], en insee.fr (consultat el 5 d'abril de 2021).
? Marie-Pierre de Bellefon, Pascal Eusebio, Jocelyn Forest, Olivier Pégaz-Blanc i Raymond Warnod (INSEE), "A França, nou de cada deu persones viuen a la zona de captació d'una ciutat" [arxiu], el insee.fr 21 d'octubre de 2020 (consultat el 5 d'abril de 2021).
? «CORINE Land Cover (CLC) - Distribució de les àrees en 15 elements d'ús del sòl (França metropolitana)». [arxiu], a la pàgina web de dades i estudis estadístics [arxiu] del Ministeri de Transició Ecològica. [Consulta: 20 abril 2021].
? Revenir plus haut en?:Ha B i C "Les risques près de chez moi - commune de Saint-Léonard-de-Noblat" [arxiu], a Géorisques (consultat el 18 d'octubre de 2022)
? BRGM, "Avalua els riscos de la teva propietat de manera senzilla i ràpida" [arxiu], a la pàgina web de l'Observatori Nacional de Riscos Naturals [arxiu] (consultat el 9 d'octubre de 2022)
? «Arxiu departamental dels principals riscos de l'Alta Viena» [arxiu], sobre www.haute-vienne.gouv.fr (consultat el 9 d'octubre de 2022), capítol Risc d'inundació.
? "Plans de prevenció de riscos aprovats a Haute-Vienne" [arxiu], al lloc web de la prefectura de Vienne [arxiu], 5 d'abril de 2022 (consultat el 9 d'octubre de 2022)
? «Arxiu departamental dels principals riscos de l'Alta Viena» [arxiu], sobre www.haute-vienne.gouv.fr (consultat el 9 d'octubre de 2022), capítol Moviments de terres.
? «Shrinkage-swelling of clays» [arxiu], a la pàgina web de l'Observatori Nacional de Riscos Naturals [arxiu] (consultat el 9 d'octubre de 2022)
? "Sòls argilosos, sequera i construcció" [arxiu], sobre www.ecologie.gouv.fr (consultat el 9 d'octubre de 2022)
? Article R214-112 del Codi de Medi Ambient [arxiu]
? «Arxiu departamental dels principals riscos de l'Alta Viena» [arxiu], sobre www.haute-vienne.gouv.fr (consultat el 9 d'octubre de 2022), capítol Risc de fallada de la presa.
? «Cartografia del risc de radó a França.» [arxiu], al lloc web de l'IRSN [arxiu], gener de 2021 (consultat el 9 d'octubre de 2022)
? Revenir plus haut en?:Ha i b Dels pobles de Cassini a les comunes d'avui [arxiu] al web de l'École des hautes études en sciences sociales.
? Cartes patent de Lluís XI, Esctrechy, setembre de 1461 (llegir en línia [arxiu]).
? Cartes patent de Lluís XI, Montilz-lèz-Tours, 9 d'octubre de 1470 (llegir en línia [arxiu]).
? Alfred Leroux, Émile Molinier i Antoine Thomas, Documents historiques, bas-latins, provençaux et français: concernant principalement la Marche et le Limousin, t. I, 1883, p. 156 (doc. 38), llegit en línia [arxiu] sobre Gallica (la): Templers de Morta Saigna (1201)

.
? Jean-Marie Allard, « Templiers et Hospitaliers en Limousin au Moyen Âge. Estat de la recerca i noves consideracions. ", Revue Mabillon, no 14, 2003, pp. 51-81 (llegir en línia [arxiu]).
? Louis-Augustin Vayssière, « L'Ordre de Saint-Jean de Jérusalem ou de Malte en Limousin et dans l'ancien diocèse de Limoges », Bulletin de la Société des lettres, sciences et arts de la Corrèze, 1884, p. 44-45, llegit en línia [arxiu] sobre Gallica.
? (fr) Web oficial de la prefectura d'Haute-Vienne - llista d'alcaldes (doc pdf) [arxiu]
? L'organització del cens [arxiu], el insee.fr.

? Calendari censal departamental [arxiu], sobre insee.fr.
? Insee files - Poblacions jurídiques de la comuna per als anys 2006 [arxiu], 2007 [arxiu], 2008 [arxiu], 2009 [arxiu], 2010 [arxiu], 2011 [arxiu], 2012 [arxiu], 2013 [archive], 2014 [arxiu], 2015 [arxiu], 2016 [arxiu], 2017 [arxiu], 2018 [arxiu] i 2019 [arxiu].
? Fitxa acadèmica de primària [arxiu]
? «Collège Bernard Palissy» [arxiu], sobre Ministeri d'Educació Nacional, Joventut i Esports (consultat el 15 de març de 2021).
? «Lycée Bernard Palissy» [arxiu], sobre Ministeri d'Educació Nacional, Joventut i Esports (consultat el 15 de març de 2021).
? «Saint-Léonard-de-Noblat (87400) - Salut» [arxiu], el www.eterritoire.fr (consultat el 15 de març de 2021).
? "Equipament esportiu" [arxiu], a la Ville de Saint-Leonard de Noblat (consultat el 15 de març de 2021).
? «Cinema municipal "Le Rex"» [arxiu], a la Ville de Saint-Leonard de Noblat, 12 de juliol de 2019 (consultat el 15 de març de 2021).
? «Les especialitats culinàries de Limousin» [arxiu], el www.tourismelimousin.com (consultat el 5 de febrer de 2017).
? "El massapà de Saint-Léonard-de-Noblat, la barra energètica del pelegrí!" [archive], el www.limandyou.com (consultat el 5 de febrer de 2017).
? Jean Maury, Marie-Madeleine S. Gauthier, Jean Porcher - Limousin roman - p. 111-126 - Éditions Zodiaque (col·lecció "la nuit des temps" no 11) - La Pierre-qui-Vire - 1959
? «Església parroquial de Saint-Martin, després Saint-Jean-Baptiste, llavors capella del cementiri anomenada Església de Champmain» [arxiu], el www.pop.culture.gouv.fr (consultat el 12 de febrer de 2022)
? (fr) Google Books : abbé J. B. L. Roy de Pierrefitte - Études historiques sur les monastères du Limousin & de la Marche, Volum 1 - Guéret - 1857-1863 [arxiu]
? http://www.gaylussac.fr [arxiu]
? (ca) Lloc web del Museu HistoRail [arxiu]
? Desviaments a França, passejades inusuals a Limousin (no 134, abril 2009)
? (fr) Lloc web del museu Moulin du Got [arxiu]
? "Un matin rouge" [arxiu], a Imdb (consultat el 2 de febrer de 2010).
? "Els camarades" [arxiu], al lloc de filmografia Malik ZIDI (consultat el 2 de febrer de 2010).
? Pierre Dunoyer de Segonzac, Le Vieux Chef, París, éditions du Seuil, 1971, 271 p.
? Nicolas Faucon, "Desaparegut fa 25 anys, Serge Gainsbourg havia passat sis mesos part de la seva infància a Haute-Vienne", Le Populaire du Centre, 2 de març de 2016.